

K polnočnici. (Risal J. D.)

Imamo pa tudi trdno zaupanje v svoje prijatelje, da nas ne zapusté, ampak ostanejo zvesti — ne nam, marveč naši stvari. Trdno zaupamo božji previdnosti, da bo prej ali slej Slovincem bolje, da se bodo polegale pri naših sosedih strasti in bo pri nas lepo sijalo solnce mirú, blagostanja, sloge in ljubezni.

T e ž e n j e našega lista ostane v bodočnosti tisto, kakoršno je bilo doslej: V s e s t r a n s k i n a p r e d e k našega naroda po naukih naše katoliške vere. Vneti smo za napredek znanstva, umetnosti, narodne izobrazbe, za gmotno izboljšanje slovenskega kmeta in delavca — a tako, da se v narodu okrepi verski duh in utrdi nrvnost, brez katere ni narod nikdar močan, nikdar srečen.

Naše želje in prošnje pa so, da bi nam Slovenci tudi zanaprej naklanjali svojo pomoč. Vsak dar, bodisi v obliki spisov, bodisi v obliki naročnine, bomo vračali z obrestmi. Slovenske pisatelje prosimo vljudno, naj nam pošiljajo tehtnih, lepih in dobrih spisov. Ker je sedanja dōba za nas Slovence resna, bodi tudi delovanje naše odločeno resnim in visokim namenom.

V listu ne žalimo nikogar nalašč, ne v spisih, ne v ocenah. Vsaka odkrita beseda pa ne more

žaliti pametnega človeka. Ako ne bi smeli nikdar reči prosto tega, kar mislimo, bilo bi najbolje z listom ne se mučiti. Vsaj jaz ne kupujem rad knjige, ki mi to pravi, kar že vem in kar je meni všeč, marveč dobra knjiga naj me nauči novih stvari in me stori modrejšega, boljšega.

O božičnih praznikih je bilo pred desetimi leti, ko smo pripravljali s trdom, s strahom in z nemirom, vendar s pogumom 1. številko 1. letnika. Zaupanje nas ni zapustilo, pa tudi ne varalo. Srečne se štejemo, da je 10. obletnica res vesela božična obletnica. Ob nobenem letnem času ne izvira naše veselje tako iz verskega prepričanja kakor o božiču. Vera kliče narod o polnoči v razsvitljeno hišo božjo, vera vnema domači krog okoli gorke peči, okrog praznične mize; vera vodi znanca v vas k znanču, otroka domov k starišem. Vzemi jim vero, kaj jim ostane? Vzemi narodu vero, ostane mu brezupnost, surovost. Ne, nikdar ne sme naš narod slovenski izgubiti tega nebeškega darú. V ta namen hoče delovati „*Dom in svet*“ tudi do druge, tretje in nadaljnje desetletnice, in ko bi mu tudi zgodaj odmrli sedanji urednik, upamo, da pride drugi, ki bo nadaljeval naše delo v čast božjo in v prosep slovenskega naroda.

Doma med polnočnico. (Risal J. D.)

